

EL SOMNI DE LUCA

Hi havia una vegada un gos que el deien Luca, era un gos gran, molt bó, de color blanc i la cara molt bonica. Els seus amos l'havien abandonat en un bosc.

Passaren mesos i el gos aprengué a sobreviure menjant fruites i fulles dels arbres. Un dia va vore un campamet instal·lat, era un final de curs d'una escola. Totes les nits s'apropava al campament a escoltar les veus dels xiquets, concretament la d'una xiqueta que es deia Macarena. Luca estava emocionat, cada vegada que la sentia parlar i sommiava en poder ser el seu amic i recórrer el món viatjant junts.

Un dia els monitors del campament organitzaren uns jocs al riu, Macarena i els seus amics tenien que anar en una canoa per aconseguir arribar a la meta, i guanyar el premi. Varen començar la carrera, tot anava molt bé fins que va volcar la canoa. Luca va sentir els crits d'auxili de Macarena, i sense dubtar-ho dues vegades es va llançar al riu, nadant en molta velocitat fins a arribar a agafar a Macarena i als seus amics, un a un es va traure del riu. Tot els xiquets del campament estaven observant amb molta emoció l'escena.

Quan Macarena estigué recuperada el primer que li vingué al cap va ser Luca, demanà, quasi sense poder caminar, vore al gos. Anaren a buscar-lo i l'abraçà com si el coneguera de tota la vida. Luca es va sentir el gos més feliç de tot el món.

Macarena demanà als seus pares poder quedar-se amb Luca en la seua casa, i els pares acceptaren. Macarena i Luca no es separaren mai i varen ser molt feliços.

Final